

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

ศิวพร ยิ้มแต่^{1*} และ สิริณี รัตนเพชร²

รับบทความ 18 ตุลาคม 2567 แก้ไขบทความ 26 ธันวาคม 2567 ตอรับบทความ 27 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษา และการตัดสินใจศึกษาต่อ (2) เปรียบเทียบลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ และ (3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีจำนวนทั้งสิ้น 181 คน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก ด้านอาจารย์ผู้สอนในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตรในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก ด้านสถาบันการศึกษาในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก และตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า (1) นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี ภูมิภาค อาชีพของครอบครัว รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้น .592 หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.2

คำสำคัญ : การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คหกรรมศาสตร์

¹เจ้าหน้าที่สำนักงาน (บริหารงานทั่วไป) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

²นักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

*ผู้ประสานงานหลัก: Siwaporn_yim@dusit.ac.th

Factors Affecting the Decision to Study in the Bachelor of Arts Program Major of Home Economics, Suan Dusit University in Bangkok

Siwaporn Yimtae^{1*} and Siranee Rattanaapet²

Received 18 October 2024; Revised 26 December 2024; Accepted 27 December 2024

Abstract

The research aimed to (1) study the factors of economics and society, instructors, curriculum, educational institution, and the decision to continue education, (2) compare the demographic characteristics that affect the decision to continue education, and (3) examine the factors influencing the decision to pursue a Bachelor of Arts in Home Economics at Suan Dusit University, Bangkok. It was a quantitative study, using a questionnaire as a tool to collect data from a sample of 181 undergraduate students from the Bachelor of Arts in Home Economics program at Suan Dusit University. The statistics used to analyze the data included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, and multiple regression analysis. The research findings revealed that (1) the factors of economics and society, instructors, curriculum, and educational institution all had a high level of impact on the decision to continue education. The decision to continue education in the Bachelor of Arts in Home Economics program at Suan Dusit University was also at a high level. The hypothesis testing results showed that (1) there was no difference in the decision to continue education in the Bachelor of Arts in Home Economics program at Suan Dusit University based on gender, year of study, hometown, family occupation, monthly income of parents, or monthly income received by the students. (2) The factor that influenced the decision to continue education in the Bachelor of Arts in Home Economics program at Suan Dusit University was the educational institution, which had a positive impact, increasing by 0.592 or 59.2%.

Keywords: Decision to Enter Further Education; Bachelor of Arts Program; Home Economics

¹Office staff (General Administration), Suan Dusit University

²Student, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author: Siwaporn_yim@dusit.ac.th

บทนำ

นับตั้งแต่การก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา โลกมีการเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่าง อย่างรวดเร็วมาก ตั้งแต่เรื่องของการปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) ไปจนถึงเรื่องของการปฏิวัติอาชีพ (Career Disruption) ทำให้วิถีชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนไปเพื่อก้าวให้ทันโลกที่เปลี่ยนแปลง รวมไปถึงเรื่องการศึกษาที่เริ่มปรับเปลี่ยนรูปแบบตลอดจนมีสาขาวิชาใหม่ ๆ ที่น่าสนใจผุดขึ้นมามากมาย (HREX.asia, 2020) การก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 นั้น แม้แต่องค์กรเองก็ต้องปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงแรงงานทั้งหลายที่ก็ต้องพัฒนาตัวเองให้ก้าวทันความก้าวหน้าด้วย หลายประเทศเริ่มมีการส่งเสริมการศึกษาในการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาประชากรให้เหมาะสมสำหรับโลกในยุคใหม่ ไปจนถึงพัฒนาศักยภาพประชากรและแรงงานให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต สถาบันการศึกษาของรัฐที่มีจุดเริ่มต้นเป็นโรงเรียนสอนหญิงแห่งแรกของประเทศไทย ประสิทธิ์ประสาทความรู้วิชาการบ้าน การเรือนให้กับผู้หญิงสมัยก่อน บัดนี้กว่า 80 ปีมาแล้วที่สวนดุสิตมีบทบาทของการเป็นโรงเรียนการเรือน วิทยาลัยครู กระทั่ง มาเป็น “ราชภัฏ” จากนาม “สถาบัน” ยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” และเป็น “มหาวิทยาลัยสวนดุสิต” ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากว่า 80 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน ความเข้มแข็งทางวิชาการ อยู่บนพื้นฐานเดิมของมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2552-2556) ต่อเนื่องมาถึงแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2560 ได้มีการกำหนดไว้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นไปด้านอาหาร อุตสาหกรรมบริการ การศึกษาปฐมวัย และพยาบาลศาสตร์ และในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 (ศิริจรณ์ ผลพันธิน และคณะ, 2567)

การเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาที่เลือกศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการทำงานวิจัย ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรม และการแก้ไขปัญหาสังคมในปัจจุบัน ซึ่งพบว่าการศึกษาในระดับบัณฑิตช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดงาน และยังส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น (สมหมาย แสงทอง, 2562) การเรียนในระดับนี้ช่วยสร้างเครือข่ายทางวิชาการที่มีคุณค่า ซึ่งสามารถนำไปสู่การร่วมมือในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมในอนาคต (นิดา ศรีจันทร์, 2563)

โรงเรียนการเรือน (School of Culinary Arts) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะโดยการอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในปีการศึกษา 2563 จนถึงปัจจุบัน โรงเรียนการเรือนมีการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี แบ่งตามหลักสูตร 2 หลักสูตร ดังนี้ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ประกอบด้วย สาขาวิชาเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการประกอบอาหาร และสาขาวิชาโภชนาการและการประกอบอาหาร เพื่อการสร้างเสริมสมรรถภาพและการชะลอวัย และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มุ่งผลิตบัณฑิตด้านคหกรรมศาสตร์ ให้มีทั้งความรู้และทักษะวิชาชีพ ควบคู่กับการมีคุณธรรมจริยธรรม สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีทักษะในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการบริหารจัดการ (โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 2567)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา เช่น การเน้นข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสการทำงานและการพัฒนาเทคโนโลยีในหลักสูตร

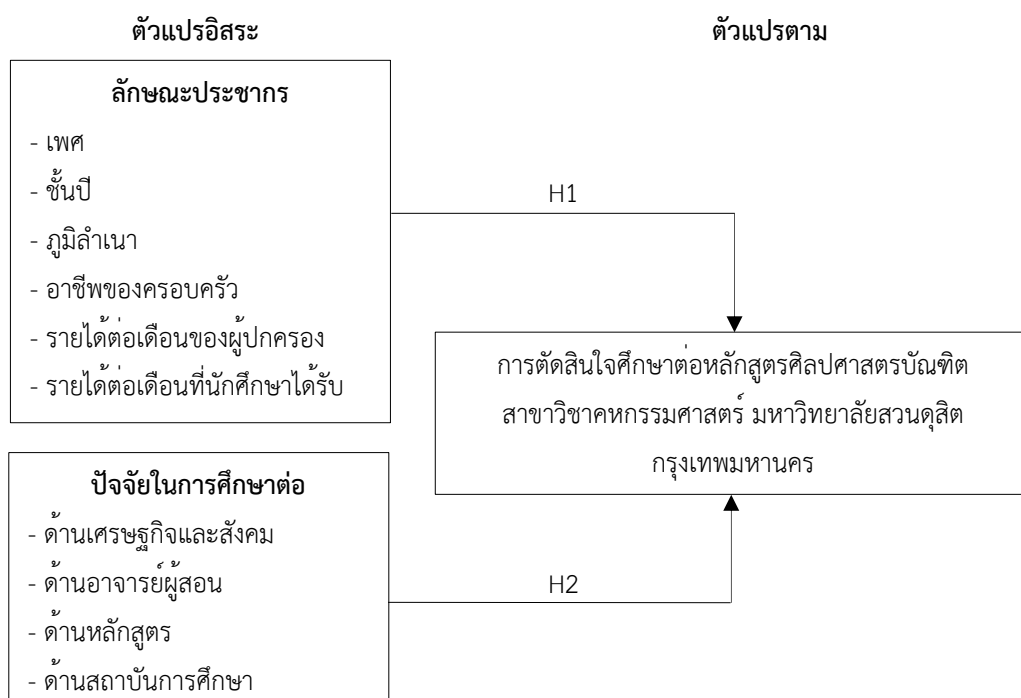
รวมถึงการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เช่น การเสริมทักษะที่นักศึกษาคาดหวัง เช่น การฝึกปฏิบัติจริงหรือการพัฒนาโปรแกรมการฝึกงาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาแนวทางการรับสมัครนักศึกษาที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับหลักสูตร รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการและอาชีพของนักศึกษา โดยการเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ เช่น โอกาสในการทำงานหรือการฝึกอบรมที่จำเป็น เพื่อให้นักศึกษาพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษา และการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
- 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา และสามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีจำนวนทั้งสิ้น 340 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวน 181 คน ซึ่งได้จากการคำนวณจากสูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และอาศัยความสมัครใจในการตอบแบบสอบถาม

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม (Quantitative) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามและสอบถามออนไลน์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิด และปลายเปิด โดยแบ่ง 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี ภูมิภาค อาชีพครอบครัว รายได้ต่อเดือนผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านสถาบันการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่าระดับ (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร มีลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่าระดับ (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

2.2) การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยการประเมินค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) เมื่อทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และกำหนดให้ทุกข้อคำถามต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป ผลจากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า คำถาม 41 ข้อ มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าความตรงระหว่าง 0.50-1.00 และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับแก้คำถามเพื่อให้คำถามมีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้คำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้

2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try Out) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง จำนวน 30 คน พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ .972 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแจง แบบสอบถามออนไลน์ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1) จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form

2) แจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการนำส่งลิงก์แบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2567 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดขนาดตัวอย่างไว้จำนวน 30 ชุด

4) คำนวณโพลดีฟล์ที่นำไปแปลงค่าและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) การวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ ภูมิภาค อาชีพครอบครัว รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์ปัจจัยในการศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านสถาบันการศึกษา และการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00-1.50	น้อยที่สุด
1.51-2.50	น้อย
2.51-3.50	ปานกลาง
3.51-4.50	มาก
4.51-5.00	มากที่สุด

3) การทดสอบสมมติฐาน

3.1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้วยการทดสอบค่าที (t-Test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 ตัวแปรย่อย และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANNOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบ Enter และกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา

การจัดทำงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้จัดทำสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1) ลักษณะทางประชากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 63.6 กำลังศึกษาชั้นปี 1 ร้อยละ 29.1 ภูมิลำเนาอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร/ปริมณฑล (ปทุมธานี, สมุทรปราการ, นครปฐม, นนทบุรี และ สมุทรสาคร) ร้อยละ 52.3 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 46.8 มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 25.9 และมีรายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองไม่เกิน 2,000 บาท ร้อยละ 25.5

2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
- ความคาดหวังของนักศึกษาต่อรายได้ในอนาคต	4.17	1.10	มาก
- ความต้องการทางการศึกษาของนักศึกษา	4.21	0.97	มาก
- ความต้องการวุฒิทางการศึกษา	4.41	0.92	มาก
- ความต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.45	0.97	มาก
- ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม	4.07	1.14	มาก
- สังคมยกย่องในความรู้ความสามารถ	3.90	1.19	มาก
- ความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคต	4.34	0.99	มาก
- ค่าใช้จ่ายไม่แพงเกินไปเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น	3.57	1.34	มาก
- เป็นความภาคภูมิใจของตนเองและครอบครัวที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต	4.17	1.06	มาก
ภาพรวม	4.14	0.79	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า ความต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมาคือ ความต้องการวุฒิทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.41 ความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.34 ความต้องการทางการศึกษาของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.21 ความคาดหวังของนักศึกษาต่อรายได้ในอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.17 เป็นความภาคภูมิใจของตนเองและครอบครัวที่ได้เรียน

ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีค่าเฉลี่ย 4.17 ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม มีค่าเฉลี่ย 4.07 สังคมยกย่องในความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 3.90 และ ค่าใช้จ่ายไม่แพงเกินไปเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
- ผู้สอนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ	3.82	1.15	มาก
- ผู้สอนมีความรู้และความสามารถ	4.18	0.94	มาก
- ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่น่าเคารพ	4.05	1.06	มาก
- อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำปรึกษาได้	4.07	1.14	มาก
- คณาจารย์มีผลงานทางด้านวิชาการที่โดดเด่น	4.03	1.05	มาก
- ผู้สอนมีเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยุติธรรม	4.16	0.95	มาก
- ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	4.09	1.03	มาก
- ผู้สอนมีความพร้อมด้านเอกสาร คู่มือ ตำราประกอบการสอน และสามารถใช้อุปกรณ์การสอนหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยประกอบการสอน	4.13	0.99	มาก
ภาพรวม	4.07	0.86	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า ผู้สอนมีความรู้และความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมาคือ ผู้สอนมีเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยุติธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.16 ผู้สอนมีความพร้อมด้านเอกสาร คู่มือ ตำราประกอบการสอน และสามารถใช้อุปกรณ์การสอนหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ย 4.09 อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำปรึกษาได้ มีค่าเฉลี่ย 4.07 ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่น่าเคารพ มีค่าเฉลี่ย 4.05 คณาจารย์มีผลงานทางด้านวิชาการที่โดดเด่นมีค่าเฉลี่ย 4.03 และผู้สอนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ มีค่าเฉลี่ย 3.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านหลักสูตร

ปัจจัยด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
- หลักสูตรเป็นที่นิยมในปัจจุบัน	3.88	1.07	มาก
- หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนาน	4.11	1.02	มาก
- หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.83	1.10	มาก
- หลักสูตรเน้นทักษะในด้านทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ	4.10	0.98	มาก
- หลักสูตรเปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	3.92	1.06	มาก

ปัจจัยด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
- หลักสูตรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะของตนเอง	4.10	0.98	มาก
- เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.21	0.95	มาก
- เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	4.15	0.96	มาก
- รายวิชาในหลักสูตรไม่ยากเกินความสามารถ	4.03	1.02	มาก
ภาพรวม	4.04	0.84	มาก

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านหลักสูตร พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมาคือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ย 4.15 หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนาน มีค่าเฉลี่ย 4.11 หลักสูตรเน้นทักษะในด้านทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.10 หลักสูตรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.10 รายวิชาในหลักสูตรไม่ยากเกินความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 4.03 หลักสูตรเปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.92 หลักสูตรเป็นที่นิยมในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.88 และหลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 3.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
- มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.01	1.04	มาก
- มหาวิทยาลัยมีภาพลักษณ์ที่ดี	4.05	1.06	มาก
- มีความทันสมัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน	4.10	1.05	มาก
- มีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นและอากาศดี	4.03	1.14	มาก
- สถานที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้แหล่งชุมชน การคมนาคมสะดวก	3.94	1.08	มาก
- มีส่วนช่วยผลิตด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศชาติ	3.98	1.09	มาก
- มหาวิทยาลัยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.02	1.07	มาก
- มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.02	1.09	มาก
ภาพรวม	4.02	0.89	มาก

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า มีความทันสมัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีค่าเฉลี่ย 4.10 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีภาพลักษณ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ย 4.05 มีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นและอากาศดี มีค่าเฉลี่ย 4.03 มหาวิทยาลัยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีค่าเฉลี่ย 4.02 มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม มีค่าเฉลี่ย 4.02 มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม

มีค่าเฉลี่ย 4.01 มีส่วนช่วยผลิตด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศชาติ มีค่าเฉลี่ย 3.98 และสถานที่ตั้งของสถาบัน อยู่ใกล้แหล่งชุมชน การคมนาคมสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.94

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจศึกษาต่อ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
- ครูที่ปรึกษาแนะนำให้เลือกเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.45	1.36	ปานกลาง
- ผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	2.87	1.59	ปานกลาง
- บุคคลที่นักศึกษาประทับใจเป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.21	1.52	ปานกลาง
- เพื่อนส่วนใหญ่นิยมเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.19	3.15	ปานกลาง
- หลักสูตรมีความเหมาะสมกับตนเอง เมื่อเทียบกับหลักสูตรอื่น ๆ	3.96	1.09	มาก
- เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างโอกาสและเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา	3.94	1.13	มาก
- สามารถนำความรู้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระ หรืออาชีพเสริมได้	4.17	1.02	มาก
ภาพรวม	3.54	1.10	มาก

จากตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า สามารถนำความรู้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพเสริมได้ มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาคือ หลักสูตรมีความเหมาะสมกับตนเอง เมื่อเทียบกับหลักสูตรอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.96 เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างโอกาสและเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.94 ครูที่ปรึกษาแนะนำให้เลือกเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.45 บุคคลที่นักศึกษาประทับใจเป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.21 เพื่อนส่วนใหญ่นิยมเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.19 และผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีค่าเฉลี่ย 2.87 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษามีลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี ภูมิภาค อาชีพของครอบครัว รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับต่างกันมีการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน มีการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 6 ผลวิเคราะห์ปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

Model		Unstandardized		Standardized	t	Sig.	
		Coefficients		Coefficients			
		B	Std. Error	Beta			
การตัดสินใจ	ค่าคงที่	-.153	.300		-.510	.611	
ศึกษาต่อ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	.120	.082	.092	1.474	.142	
	ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน	.056	.099	.047	.568	.571	
	ปัจจัยด้านหลักสูตร	.139	.097	.113	1.433	.153	
	ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา	.592	.102	.514	5.810	.000*	
R = .697 ^a		R ² = .486		Adj R ² = .477		Std. Error = .74610	
F = 50.862		Sig. = .000 ²					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณความเชื่อส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .697 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .486 แสดง ตัวแปรพยากรณ์ 1 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร มีค่า .477 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 1 ตัว มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง และสามารถสร้างตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาส่งผลทางบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้น .592 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.2

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ การขาดรายได้ และทรัพย์สินเพียงพออาจทำให้ครอบครัวต้องลดการลงทุนในการศึกษาของบุตรหลาน หรือบังคับให้พวกเขาออกจากโรงเรียนเพื่อช่วยเพิ่มรายได้ครอบครัว นอกจากนี้ ข้อจำกัดในการเข้าถึงเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้การศึกษาต่อของเด็กในชนบทต้องสะดุด ซึ่งสถานการณ์นี้ยังทำให้ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษารุนแรงขึ้น สอดคล้องกับ ภาววรรณ ธนาเลิศสมบูรณ์ (2564) ได้กล่าวถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของเด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ โดยการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษามักจะไม่เท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและกลุ่มที่ยากจน ซึ่งทำให้เด็กจากครอบครัวที่ยากจนมีโอกาสทางการศึกษาน้อยกว่าผู้อื่น ข้อมูลที่กล่าวถึงสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำในปี 2564 โดยระบุว่ากลุ่มคนรวยที่สุด 1% ของประเทศถือครองทรัพย์สินกว่า 58% ในขณะที่คนจนที่สุด 40% มีทรัพย์สินรวมกันเพียง 1.9% ยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษารุนแรงขึ้น สอดคล้องกับสุกัญญา บุญธรรม (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยพบว่าเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาน้อยกว่า ซึ่งการขาดแคลนทรัพยากรทางการเงินไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่ยังทำให้เด็กในชนบทและกลุ่มที่มีรายได้น้อยไม่ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ การศึกษานี้ได้เน้นย้ำถึงการให้โอกาสที่เท่าเทียมกันในการศึกษาต่อและการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลผ่านการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษา และสอดคล้องกับรัชฎวรรัตน์ สุดาทิพย์ (2563) ก็ได้เน้นถึงความสำคัญของการจัดสรรทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ โดยพบว่าการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือสถาบันการศึกษาในรูปแบบของทุนการศึกษาหรือเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาสามารถช่วยลดอุปสรรคทางการเงินและเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนในพื้นที่ชนบทหรือจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน การมีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นจึงไม่ควรขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังนั้น การศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จะต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้เพื่อให้การตัดสินใจศึกษาต่อไม่ถูกจำกัดด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากอิทธิพลของอาจารย์ในด้านการสอน การสนับสนุน และแรงบันดาลใจ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางและความสนใจของนักเรียนต่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น สอดคล้องกับสมฤดี ทองสุข (2561) พบว่าอาจารย์ที่มีความรู้และทักษะในการสอนที่ดี พร้อมกับการให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการและจิตวิทยา สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อได้ โดยเฉพาะอาจารย์ที่สามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกเส้นทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ การสนับสนุนเหล่านี้สามารถช่วยให้นักเรียนมั่นใจในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับสูง สอดคล้องกับจุฑารัตน์ บุญญาพิทักษ์ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบทบาทของอาจารย์ในฐานะที่เป็นที่ปรึกษาในการเสริมสร้างความมั่นใจแก่นักเรียน โดยพบว่าอาจารย์ที่มีความเข้าใจในทักษะการเรียนการสอนและการให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาทักษะอาชีพ การเลือกหลักสูตรที่เหมาะสม และการสร้างความเชื่อมั่นในตัวนักเรียน จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนรู้สึกมีกำลังใจและแรงบันดาลใจ

ในการศึกษาต่อมากขึ้น นอกจากนี้การสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักเรียนยังมีผลต่อการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และสอดคล้องกับนิภาพร มณีวงศ์ (2564) ได้เน้นถึงบทบาทของอาจารย์ในการเป็นแรงบันดาลใจให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่พวกเขามีความสนใจโดยอาจารย์ที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาวิชากับประสบการณ์จริงและทักษะในอาชีพได้อย่างดี จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในวิชาและเห็นความสำคัญของการศึกษาต่อในสาขาวิชานั้น ๆ อาจารย์ที่ดีไม่เพียงแค่สอนในห้องเรียน แต่ยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจและทิศทางในการพัฒนาชีวิตของนักเรียนให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้

ปัจจัยด้านหลักสูตรในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน รวมถึงความสอดคล้องกับตลาดแรงงาน เป็นสิ่งที่ช่วยดึงดูดให้นักเรียนเลือกเรียนต่อในสาขาวิชานั้น ๆ สอดคล้องกับ กัลยาณี สุขประเสริฐ (2562) พบว่า หลักสูตรที่มีความทันสมัยและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อ นักเรียนให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่สามารถพัฒนาทักษะที่ใช้ในการทำงานจริง ซึ่งการมีโครงสร้างการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นก็มีส่วนช่วยในการตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนและตลาดแรงงาน สอดคล้องกับประดิษฐ์ จันทร์ธา (2564) ได้ศึกษาพบว่า การเลือกหลักสูตรที่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมและเทคโนโลยีมีผลอย่างมากต่อนักเรียนในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การมีโครงสร้างการเรียนที่มีความยืดหยุ่น และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในสถานการณ์จริงจากการฝึกงานหรือการเรียนรู้อบรมผ่านประสบการณ์ ซึ่งช่วยให้นักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต และสอดคล้องกับการศึกษาของทัศนีย์ แสงทอง (2561) ได้เน้นถึงความสำคัญของหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่ใช้ได้จริงในตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเช่น คหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีการสอนในด้านการออกแบบและจัดการที่เชื่อมโยงกับความต้องการของตลาดงานทำให้นักเรียนเห็นถึงความคุ้มค่าในการศึกษาต่อในหลักสูตรที่มีการพัฒนาทักษะที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียน โดยสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง โครงสร้างพื้นฐานที่ดี และการสนับสนุนจากคณาจารย์ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยดึงดูดให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันนั้น ๆ สอดคล้องกับการศึกษาสุภาภรณ์ ศรีวิไล (2561) ที่พบว่า สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในวงกว้าง มักจะมีเครือข่ายผู้จบการศึกษาที่มีความเข้มแข็ง ซึ่งช่วยให้ผู้จบการศึกษามีโอกาสในการได้งานที่ดีและมีความมั่นคงมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของสมศักดิ์ วัฒนกิจ (2563) ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของชื่อเสียงของสถาบันและการสนับสนุนจากคณาจารย์ในกระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจและตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงในการศึกษานี้พบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในสถาบันที่มีเครือข่ายผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความเข้มแข็ง มักจะมีโอกาสในการได้รับการจ้างงานที่สูงขึ้น เนื่องจากชื่อเสียงของสถาบันช่วยเปิดประตูสู่โอกาสทางอาชีพที่ดีกว่า และสอดคล้องกับการศึกษาของพิมพ์ชนก สุขคติ (2562) ได้เน้นถึงบทบาทของสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดีในการดึงดูดให้นักเรียนเลือกสถาบันการศึกษานั้น ๆ โดยพบว่า สถาบันที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน เช่น ห้องเรียนที่ทันสมัย ห้องปฏิบัติการที่ดี และการสนับสนุนจากคณาจารย์ มักจะช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการพัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาของตน ซึ่งมีผลสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันนั้น ๆ ดังนั้น การศึกษาต่อในหลักสูตร

ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงไม่เพียงแต่เป็นการเลือกสถาบันที่มีชื่อเสียง แต่ยังเกี่ยวข้องกับ การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและการสนับสนุนที่ครบครัน ซึ่งช่วยเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในอนาคตทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี ภูมิภาค อาชีพของครอบครัว รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมชาย บัวสระ (2561) พบว่าความแตกต่างทางภูมิศาสตร์หรือพื้นที่การศึกษา เช่น นักเรียนจากชนบทกับนักเรียนจากเมือง มีลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน แต่ในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษากลับไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง และโอกาสทางอาชีพมีบทบาทสำคัญมากกว่า สอดคล้องกับการศึกษาของประเสริฐ แสงทอง (2563) ก็พบผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและภูมิหลังทางสังคม เช่น รายได้ของครอบครัว และภูมิภาคอาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในบางกรณี แต่โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนมักให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาและอาชีพในอนาคตมากกว่า ตัวอย่างเช่น นักเรียนจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยก็ยังคงตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหากสถาบันการศึกษานั้น มีโปรแกรมการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการทางอาชีพ และสอดคล้องกับบุญญาวัฒน์ ภูมิทัต (2565) ได้ศึกษาผลกระทบของลักษณะประชากรและปัจจัยทางสังคมต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พบว่า แม้ว่านักเรียนจากภูมิภาคต่าง ๆ จะมีปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน แต่การตัดสินใจศึกษาต่อมักจะมีขึ้นอยู่กับแรงจูงใจส่วนบุคคลในการพัฒนาตนเองและสร้างโอกาสในการทำงานมากกว่าปัจจัยทางสังคมหรือเศรษฐกิจ การเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรที่สามารถเสริมสร้างทักษะและโอกาสในอาชีพทำให้ความแตกต่างในลักษณะประชากรไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างชัดเจน ดังนั้น โดยรวมแล้ว ผลการศึกษาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองและโอกาสทางอาชีพมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อมากกว่าปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งตรงกับผลการศึกษาในกรณีของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนภรณ์ ชาญยุทธ (2560) ที่พบว่า ชื่อเสียงของสถาบันและคุณภาพของการศึกษามีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อในสถาบันนั้น ๆ นักเรียนมักเลือกสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนสนใจและมีโปรแกรมการเรียนการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งในกรณีของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต การมีหลักสูตรที่มีความเข้มข้นและทันสมัยในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเลือกศึกษาต่อ เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน เช่น ทุนการศึกษา และโอกาสในการฝึกงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างโอกาสในการเติบโตในอาชีพในอนาคต นักเรียนจึงเลือกศึกษาต่อในสถาบันที่มีการสนับสนุนเชิงบวกเหล่านี้ เพื่อเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสมพร ศรีปรีชา (2562) พบว่า ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษามีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ โดยเฉพาะในเรื่องของชื่อเสียงของสถาบัน การมีโปรแกรมการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งการสนับสนุนที่มาจากสถาบัน เช่น โอกาส

ในการฝึกงานที่สามารถนำไปสู่การจ้างงานในอนาคต และทุนการศึกษาที่ช่วยลดภาระทางการเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อในสถาบันนั้น และสอดคล้องกับการศึกษาของชัยศ นวลศรี (2564) ก็ได้เน้นถึงผลกระทบของการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ โดยพบว่า นักเรียนมักเลือกสถาบันที่มีชื่อเสียงและมีโอกาสในการเรียนที่สามารถต่อยอดทางอาชีพได้ นักเรียนยังให้ความสำคัญกับการมีโปรแกรมการเรียนการสอนที่ทันสมัย และการมีโอกาสนอกเหนือจากในห้องเรียนที่สามารถช่วยสร้างทักษะในการทำงานและการพัฒนาตนเองในอนาคต ดังนั้น การเลือกศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงและมีโปรแกรมการเรียนการสอนที่ทันสมัย ช่วยเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในอาชีพ และยังเป็นการสร้างความมั่นใจในนักเรียนว่าได้เลือกทางที่ถูกต้องสำหรับอนาคต การให้การสนับสนุนจากสถาบันในรูปแบบต่าง ๆ ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ในสาขาวิชาเท่านั้นแต่ยังเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ ซึ่งทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนที่มองหาประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 63.6 กำลังศึกษาชั้นปี 1 ร้อยละ 29.1 ภูมิลำเนาอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร/ปริมณฑล (ปทุมธานี, สมุทรปราการ, นครปฐม, นนทบุรี และ สมุทรสาคร) ร้อยละ 52.3 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 46.8 มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 25.9 และมีรายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองไม่เกิน 2,000 บาท ร้อยละ 25.5

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับมาก และการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษามีลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี ภูมิลำเนา อาชีพของครอบครัว รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน มีการตัดสินใจศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า มี 1 ปัจจัย ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาส่งผลทางบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพิ่มขึ้น .592 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.2

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ปรับปรุงปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านสถาบันการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญ การเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบัน การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และการให้บริการที่เป็นมิตรและตอบโจทยความต้องการของนักศึกษา ควรได้รับความสนใจมากขึ้น รวมถึงการเพิ่ม

กิจกรรมและโอกาสในการพัฒนาทักษะทางวิชาการและการทำงานให้กับนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ การเรียนที่ดีขึ้น

2) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยการใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ และกิจกรรมการจัด แสดงหลักสูตรในงานสัมมนา หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ข้อมูลที่ครบถ้วนและชัดเจนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

3) พัฒนาอาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร

ควรมีการพัฒนาความรู้และทักษะของอาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระยะยาว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ศึกษารายละเอียดของเทคโนโลยีและการเรียนออนไลน์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
- 2) ศึกษารายละเอียดของอาชีพในอนาคตและโอกาสการทำงานต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
- 3) ศึกษารายละเอียดด้านสังคมและครอบครัวที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

เอกสารอ้างอิง

- กัลยาณี สุขประเสริฐ. (2562). การศึกษาปัจจัยด้านหลักสูตรที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารการศึกษาไทย*, 24(2), 112-125.
- กัลยาณี สุขประเสริฐ. (2562). หลักสูตรที่ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน. *วารสารการศึกษา ระดับอุดมศึกษา*, 15(3), 45-59.
- กาญจนารักษ์ ชาญยุทธ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. *วารสารการศึกษาและพัฒนามนุษย์*, 12(2), 45-56.
- กาญจนารักษ์ ชาญยุทธ. (2560). ผลกระทบของปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ. *วารสาร การศึกษาทางสังคม*, 19(3), 105-117.
- จุฑารัตน์ บุญญาพิทักษ์. (2563). อาจารย์ที่ปรึกษากับการเสริมสร้างความมั่นใจในการศึกษาต่อของนักเรียน. *วารสาร การศึกษาระดับอุดมศึกษา*, 18(4), 51-64.
- ชัยยศ นวลศรี. (2564). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาต่อการตัดสินใจศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา. *วารสารการพัฒนาศึกษาและการเรียนการสอน*, 18(3), 58-71.
- ทัศนีย์ แสงทอง. (2561). ความสำคัญของหลักสูตรที่พัฒนาทักษะในด้านอาชีพ. *วารสารการศึกษาคหกรรมศาสตร์*, 13(1), 22-35.
- ธัญญรัตน์ สุดาพิทย์. (2563). การสนับสนุนทางการเงินและการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนจากครอบครัวที่มีฐานะ ทางเศรษฐกิจต่ำ. *วารสารการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน*, 15(1), 56-67.
- นิตดา ศรีจันทร์. (2563). บทบาทของการศึกษาระดับบัณฑิตยศึกษาด้านการสร้างเครือข่ายทางวิชาการ. *วารสารวิจัย และพัฒนา*, 15(1), 23-37.

- นิภาพร มณีวงศ์. (2564). บทบาทของอาจารย์ในการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนศึกษาต่อในสาขาวิชา. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 19(3), 45-58.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุริยสาส์น.
- บุญญาวัฒน์ ภูมิทัต. (2565). ผลกระทบของปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารการวิจัยทางการศึกษา*, 19(3), 72-85.
- ประดิษฐ์ จันทรา. (2564). การศึกษาหลักสูตรที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานในยุคดิจิทัล. *วารสารวิจัยการศึกษาประยุกต์*, 19(2), 78-90.
- ประเสริฐ แสงทอง. (2563). การศึกษาแรงจูงใจและปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารการศึกษาและพัฒนามนุษย์*, 10(2), 47-58.
- พิมพ์ชนก สุขคต. (2562). บทบาทของสิ่งอำนวยความสะดวกในสถาบันการศึกษาในการดึงดูดนักเรียน. *วารสารพัฒนาการศึกษาและการเรียนการสอน*, 11(3), 33-45.
- ภาวรรณ ธนาเลิศสมบูรณ์. (2564). *ไซท์สความเหลื่อมล้ำการศึกษาไทย: เหตุใดความช่วยเหลือไปไม่ถึงเด็กยากจน*. กสศ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (กสศ.).
- ภาวรรณ ธนาเลิศสมบูรณ์. (2564). ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กในครอบครัวที่มีฐานะยากจน. *วารสารการศึกษาและสังคม*, 22(3), 44-56.
- โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. (2567). สืบค้นจาก https://food.dusit.ac.th/home/?page_id=1977
- ศิโรจน์ ผลพันธิน และคณะ. (2567). สวนดุสิต จากอดีต ถึงปัจจุบัน. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สืบค้นจาก https://www.dusit.ac.th/home/wp-content/uploads/2020/09/history_suandusit.pdf
- สมชาย บัวสระ. (2561). ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนในพื้นที่ชนบทและเมือง. *วารสารการศึกษาระดับอุดมศึกษา*, 14(1), 33-45.
- สมชาย บัวสระ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในเขตชนบทและเขตเมือง. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 25(1), 54-67.
- สมพร ศรีปรีชา. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักเรียนในระดับอุดมศึกษา. *วารสารการวิจัยทางการศึกษา*, 15(1), 20-30.
- สมฤดี ทองสุข. (2561). ความสำคัญของอาจารย์ผู้สอนในการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนศึกษาต่อ. *วารสารการศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 12(2), 22-34.
- สมฤดี ทองสุข. (2561). ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิจัยการศึกษาไทย*, 23(3), 78-90.
- สมศักดิ์ วิวัฒนกิจ. (2563). การสนับสนุนจากคณาจารย์และโครงสร้างพื้นฐานที่ดีในการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาชื่อดัง. *วารสารการวิจัยการศึกษา*, 18(4), 78-90.
- สมหมาย แสงทอง. (2562). ความสำคัญของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 12(3), 45-58.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. สืบค้นจาก <https://academic.dusit.ac.th/academic/Login.sdu?mode=index>

- สุกัญญา บุญธรรม. (2565). ผลกระทบของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารการพัฒนาสังคม*, 17(4), 85-97.
- สุภาภรณ์ ศรีวิไล. (2561). ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิจัยการศึกษาไทย*, 26(2), 45-58.
- สุภาภรณ์ ศรีวิไล. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง. *วารสารการศึกษาระดับอุดมศึกษา*, 14(2), 45-58.
- HREX.asia. (2020). 8C Skills: ทักษะสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก https://www.facebook.com/photo.php?fbid=658126968191102&id=244484636222006&set=a.295208661149603&locale=th_TH
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>